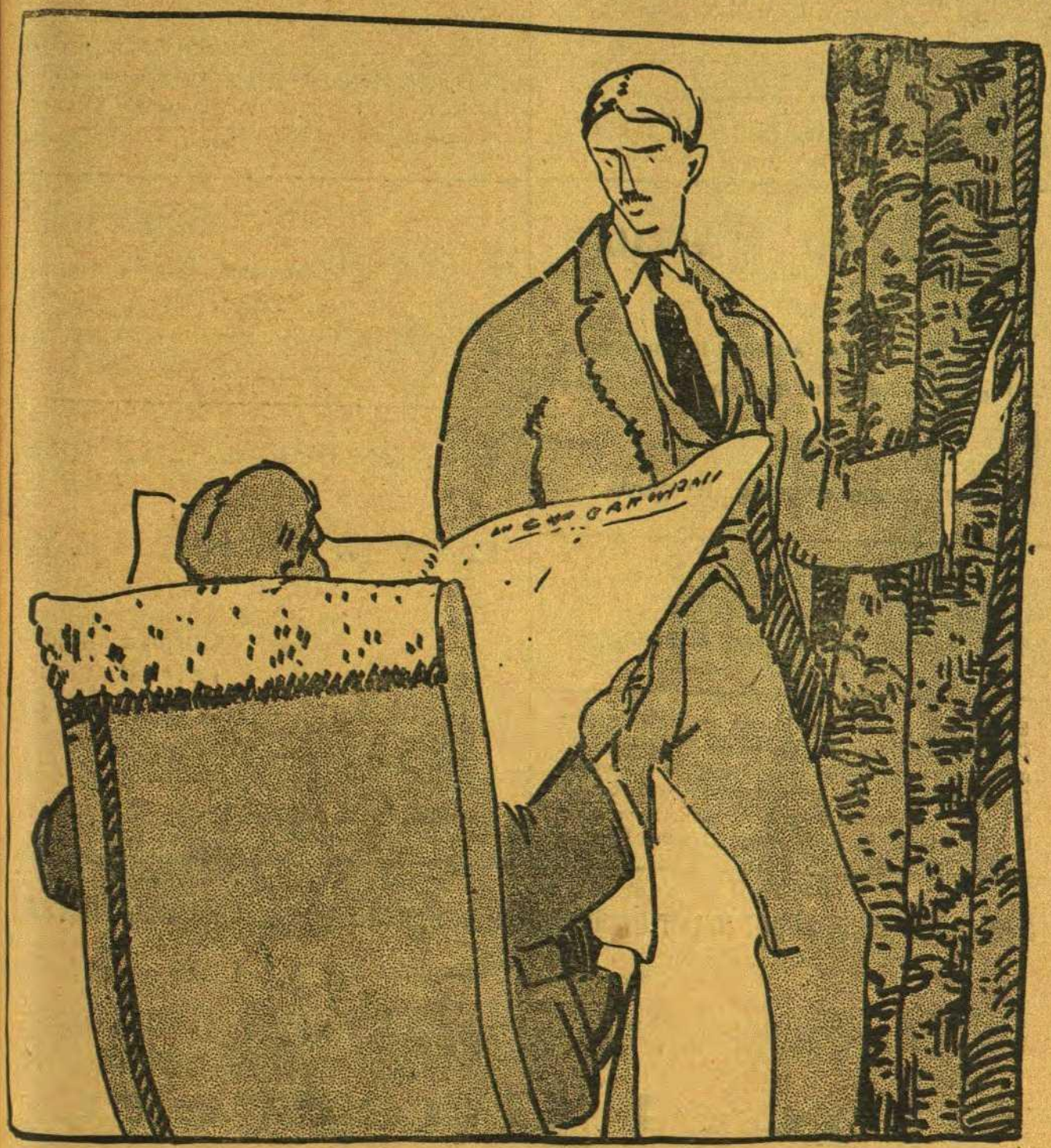
ANY VII.—NÚM. 305 10 centims BARCELONA, 30 DE SETEMBRE DE 1914

PAPITU

—Però, en el fondo, què ve a ésser això de la triple intel·ligencia?
—Dos de rodons i un d'anglès.

TEATRE NOVETATS

Les sarsueles **Galope de amor - Maruxa**

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió, 7.—Gran Café Concert Restaurant a la carta dia i nit

Exit verdaderament grandiós

LA GATITA MADRILEÑA

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda :: El Rei dels Music-Halls

30 HERMOSES ARTISTES 30

Gran èxit de les vetllades en el nou

FOYER I SALÓ SPORT

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

Saturno Parque

Grandioses reformes

Fantàstiques il·luminacions

Els millors i més nous sports que se coneixen

Entrada de passeig, 10 cénts.

!!CAVALLERS!!

Per preservatius bons, baratos i de les millors marques del país i estranger, dirigir-se a la més antiga i acreditada casa

Carrer Cardenal Casañas, núm. 4.-BARCELONA

(al costat de l'Hotel La Francesa)

El ronyós, rasca, perque no ha usat el **SULFURETO CABALLERO** que's ven als centres d'específics i farmacies següents: **Barcelona:** Assalt, 86.— **Lleyda:** Carnicer; Carme, 35. — **Tarragona:** Casas; Rambla S. Joan 55.—Mon; Cos del Bou, 2.—**Reus:** Serra; Arrabal Sta. Agna, 80. — **Tortosa:** Vergés; Rosa, 3

Cuplets PAPITU

Primera Serie

Preu: Un ral

NOTA.—Advertim als corresponsals que la 2.ª serie de Cuplets que publiquem com a folletí no's vendràn solts, sinó que qui vulgui obtindre'ls deurà comprar tots els números del periòdic que continguin el folletí desitjat.

Marcelino Albiol

Fabricació de lámpares pel gas i electricitat

Instal·lacions, reparacions

Lloguer i venda a plassos

PONENT, 42

ELS PELLETS DEL DR. MACKENZY

Curen el pitjor refredat en 24 hores

Representant: FRANS JANSSENS, Valencia, 275.-BARCELONA

Centre de venda al per major de periòdics i setmanals i tota classe de llibres

Corresponsal directe

Ferlandina, 5, tenda.-BARCELONA

Miquel Guerrero

BARCELONA, 30 DE SEPTEMBRE DE 1914

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIO: Pelayo, 38
Horas, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
ESPANYA, trimestre. . . . . Ptes. 2
ESTRANGER, » . . . . . » 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables els seus autors.—No's retornen els originals.

PAPITU

DEL TEATRO DE LA GUERRA

(Correspondencia homeopática y microscópica, remitida por vía marítima y por vía... de ensayo.)

(Diario bélico de nuestro corresponsal bélico señor Buendía y Gassol, fabricante de toquillas.)

Jueves, 24.—Fiesta de la Merced, patrona de mi «dolça Barcelona». Tenía ganas de venir volando para ver los festejos, pero he sabido por un radiograma que Pich no haría ningún discurso. Sin ello no hay manera de divertirse. Aterrizo en un bosque de cocoteros, por haber acabado la cuerda mi aparato. Un soldado me apunta. Yo «¡suabal»; él, suavo. Me pide un pitillo y me conduce al cuartelillo.

Viernes, 25.—He hablado con el general Jofre. Es campechano y de buena familia. Me ha comunicado sus planes, que han merecido su aprobación. Su proyecto consiste en hacer avanzar el ala N. por el E. y el ala S. por el NO., a fin de permitir al centro un ataque intensivo por el SO. que cierre al enemigo por el NNE. y le obligue a dirigirse por el SE. Como se ve, la cosa es clara. Digan a Díaz-Retg que haga un croquis, pero que no se equivoque como otros «díaz».

Sábado, 26.—He leído en un pedazo de diario en que estaba envuelto mi cotidiano pan y botifarra de Masquefa, que los alemanes han destruído la catedral de Reims. Podría encargárseles la destrucción de la fachada de la de Barcelona, de estilo «matillesco». Yo ignoraba que Reims tuviese catedral artística, pero me he indignado como los miles de barceloneses eruditos que se han indignado y tampoco lo sabían.

Domingo, 27.—El general Pablo (en catalán, Pau) me ha dado un salvoconducto con el que pienso irme a Burdeos para interwiewar a M. Poincaré. Me ha dado también una recomendación para una casa de huéspedes de a seis reales. Salgo en ferrocarril y me advierten que el viaje será más largo y pesado que aquel «Vendedor de pàjaros» que estrenó Montero en el Soriano. ¡Qué le vamos a hacer! Pan y ciencia.

Lunes, 28.—El tren avanza a 2 kms. 800 ms. por hora. Ello me recuerda el hogar, la familia, la Rambla, el «Chiringuito» y el tren de Sarriá. En mi vagón viajan 50 heridos y 12 muertos. He conversado con un herido que recibió un sablazo de importancia, como un vulgar Pich. Dice que la guerra es la guerra, y que cuando unos ganan otros pierden, y que «qui gemega ja ha rebut». Transmito estas declaraciones, por creerlas interesantes. Abur...deos, remitan fondos.

Martes, 29.—Dentro una semana creo estar a pueblo. Hay crisis. Denme noticias de Pedrola, de Alcalá, de Folch y Torres y Comas y Solá. No encuentro comestibles ni... ultramarinos. Para distraer a los heridos, que se aburren, un sargento canta, con acompañamiento de contrabajo y con trabajo:

Una bala se llevó
mi garita, mi garita,
y ello me preocupó
porque dentro estaba yo.
Ay, sí!
(Música de «La Margarita».)

Miércoles, 30.—Ya se ve Burdeos. «Merci à Dieu», que dicen mis compañeros de viaje más o menos averiados. Me visto de levita para estar más presentable. Me falta crema para el calzado. ¿Qué dirá Poincaré? La emoción me embarga. El juzgado también. Oigo una música. ¿Si vendrán a recibirme? Comunicaré detalles. Recuerdos a Peyo y mandar.

Un bon paladar

SENYORES i senyoretes: jo no sóc mal tipu, encare que bastant moreno, però porto un pam i mig de... bigoti que Déu ne do.

Estant convidat a dinar l'altre dia a casa d'una familia que la completen tres noies casadores, me succeí el següent cas:

Les xicotes, que's fixaren en tots els detalls, es clar, varen fer en llur dinar un extraordinari, donant-me més plats que de reglament. A l'arribar l'últim, que per cert era un pollastre que's devía recordar de la guerra d'Africa, la Merceneta, la mitjancera de les tres germanes, que seia al meu costat, me preguntà:

—Li agrada a vostè el pollastre?

I jo, que d'aquest bestiar ne menjo poques vegades, li vaig ponderar el meu deliri, i se m'acostà a cau d'orella i em digué:

—Vol que li digui, Papitu? Pel meu gust no hi ha com una bona polla.

Desde Montblanc

EN el número 19 del simpàtic confrare de Montblanc titulat «La Conca de Barberà» hi trobem noticies fresques, sobre tot aquell anunci que diu:

«DIDA jove i fresca de tres dies. Se donarà raó a l'administració d'aquest periòdic.»

Després, recomanem als nostres llegidors de Montblanc que llegeixin aquest mateix número i en les noticies de Solivella hi trobaràn la ressenya d'una processó, molt interessant.

CAMELOGRAMAS EUROPEOS

¡¡¡LA GUERRA EN EUROPA!!!

Nueva estrategia.—Lluvia.—El asalto de la Prensa.—¡Se acercan los ingleses!—El Río de la Plata o la Plata y su río.—Crisis de profesionales.—Competencia abrumadora.

DE LA ÚLTIMA BATALLA.—NUEVA ESTRATEGIA

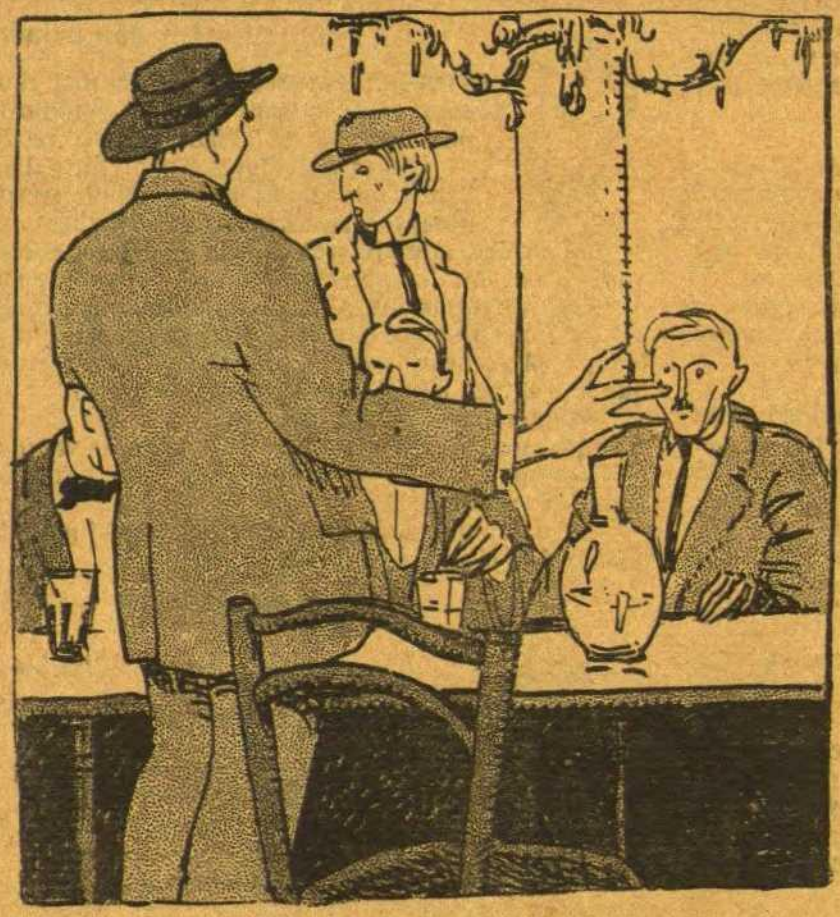
París, 24, a las 72'89.—Hemos llegado a esta ex divertida capital, y con ayuda del *Manual de Conversación Ollendorf* hemos logrado entendernos con los guardias de l'*Avant Paix*, que son finos, muy atentos, no sacan los sables para jugar con las cabezas de los pacíficos ciudadanos, ni se ensucian en nada venerable. Apenas hemos andado por los boulevares (pronúnciese *bulvar* y no *bolavá*, como es muy fácil que pronunciemos después del atracón de prensa local que nos hemos dado durante estos días) nos hemos convencido que el movimiento de retirada de los alemanes no obedece más que a un plan de estrategia sencillísimo y que sólo consiste en ir siempre *p'atrás*. Este desopilante movimiento de ir arrinconándose, parece ser que el Estado Mayor alemán lo ha copiado del Estado Mayor francés, el que no hace cosa ni de veinte días también se sentía estratega moderno y se iba arrimando a la barrera... de los Pirineos. Este movimiento resultará perfecto el día en que los beligerantes todos sin excepción se retiren simultáneamente a sus respectivos cuarteles. La retirada general y ordenada. De esta manera podrán volver a llamarse nuevamente, los guardias de París, guardias de la *Paix*, guardias que, como ya llevamos dicho, no distraen sus ocios sacando los sables para jugar al rompe-cabezas con los pacíficos ciudadanos.—*E. Gómez Carrillo.*

LLUVIA Y FUNERALES.

ASALTO Y TOMA DEL LAROUSSE

POR LA PRENSA COMBINADA

Vallvidrera, 25, a las 197'15.—Cae agua como cae plomo derretido en Reims. Mañana se celebran funerales por la muerte de la Catedral, defunción universalmente sentida.—Los periodistas del país de Jauja han combinado todas sus fuerzas informativas y se han lanzado valientemente a la toma del Larousse, plaza fuerte editada en Francia y de uso rotativo. No ha quedado ni un párrafo para leer. El saqueo ha sido espeluznante. Si no llega a tomar la Prensa esta plaza, la información debe declararse en suspensión de pagos, como cualquier casa bancaria del divertido país que disfrutamos.—*Hawas Kontadas.*

—Jo no prenc perque no'n tinc ganes, però aquest per no gastar-se la pela.

LOS INGLESES.—¡EN FUGA!

Barcelona, 26, a las 27'99.—Como era de esperar y más hallándonos en final de estación, los ingleses han presentado sus cuentas. Están terribles pero a la vez firmes y enteros. Los contrarios huyen de los ingleses como los *Gallos* de los toros de mayor edad. —*Lord Kagbaradba.*

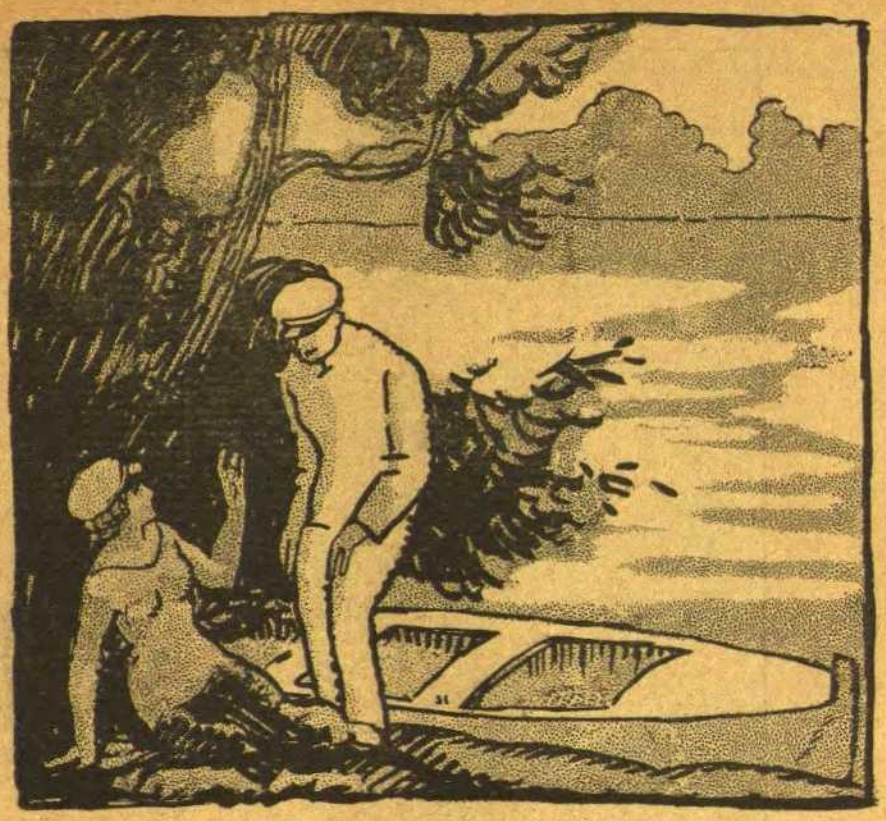
AGUACEROS.—PRECAUCIONES.

Rambla de las Flores, 27, a las 95'97.—No podía fallar. En asomando el molesto recuerdo de las fiestas de la Merced de 1902 (lluvias torrenciales que duraron quince días y de las que dicho sea en honor de la verdad y del barómetro, no tuvo culpa ninguna el acreditado aguacero y autor dramático *Sir Adriano Gual*), los barceloneses se echan a temblar. Este año, lluvia no ha faltado. Esto ha dificultado en gran manera la movilización de las losetas de chocolate de la Rambla. Esta arteria ha quedado encharcada

cual expediente municipal y nos hemos visto precisados a adquirir chanclos. Los chanclos los hemos adquirido convenientemente indurados y por ahora no presentan mal aspecto. El *Doctor Gallego*, no cabe de gozo.—*Kamelez*.

EL RÍO DE LA PLATA.—¿QUÉ SERÁ?

Alcázar Español, 27, a la 1'95. —El titular que encabeza este telegrama, recibido en el Alcázar y expedido en *Kabeza de Pollba*, no hace referencia al Banco del Río de la Plata. Nosotros, desgraciadamente, nada tenemos que ver con dicho Banco. No tenemos en él ni acciones, ni obligaciones. Nuestras obligaciones, por regla general las colocamos en lugar común y las acciones las metemos en el banco de la paciencia o bien en el segundo banco del Paseo de Gracia, subiendo a mano derecha. Hecha esta aclaración, confirmaremos que la *Plata*, la *Teresita*, ha sido nombrada presidenta honoraria de *Juerga de Ultima Hora* (capital de *Barrilamburgo*). La *Plata* está hecha un río de *idem*. ¿Qué será? Eso es lo que nos preguntamos.—*Agencia Ensuma*.

—Es dir que tu vols anar pel mig?
—Sí, però també m'agrada tocar vores.

NO ES CIERTO.

Mataró, 29, a las 207'99.—Por noticias directamente recibidas por el cable de San Feliu de Guíxols, se confirma que no es cierto ni mucho menos que el número de invasores en Francia ascienda al mismo número de francesas que han invadido últimamente Barcelona. Estas montan mucho más. Entre ellas y las aficionadas, han obligado a declararse en crisis a las del país. El pánico es extraordinario. El algodón en rama y las fundas de paraguas, escasean. Es un género que mata al otro. No se vislumbra la solución del conflicto.—*Skama*.

Idili ciutadà

A transcorrent el primer mes de matrimoni; ell no's descuida, cap dia, de portar una braçada d'hermoses flors a la jove nuvia, que agraeix i paga amb savorosos petons el poètic present del maridet.

An el séu *boudoir*, ella distribueix en els pitxers de finíssim cristall de Bohemia les fragants roses i els exuberants clavells rescent arribats; de sobte, llança un lleuger xiscle de sorpresa: és que ha descobert unes hermoses margaridoies que estaven ocultes.

N'agafa una i comença a desfullar-la, murmurant a cada escomesa uns lleügers mots: an això el séu espòs, que creuava pel llindar de la coquetona estança, s'adona de l'entreteniment infantívol de sa estimada.

S'hi acosta cautelosament, arribant a son costat en el precís moment que ha arrancat l'última fulla de la floreta; allavores li pregunta amorosament:

—Què't diu, la margaridoia?... Que t'estimo?

L'enamorada de les flors se revesteix de franquesa, dient a son ratolí mascle:

—No't vull pas enganyar: es que a cân Masriera tenen un soperb collaret de brillants, i jo, com qui res, preguntava a la floreta: me'l comprarà?... No me'l comprarà?...

—I què t'ha respost, finalment?

La nuvia, tota tendresa i ingenuitat, li contesta torçant el morret:

—Que potser te semblaría massa costós!

Preguntes guerreres

—Quin és el sagrament que necessiten les noticies de la guerra?

—La confirmació.

***

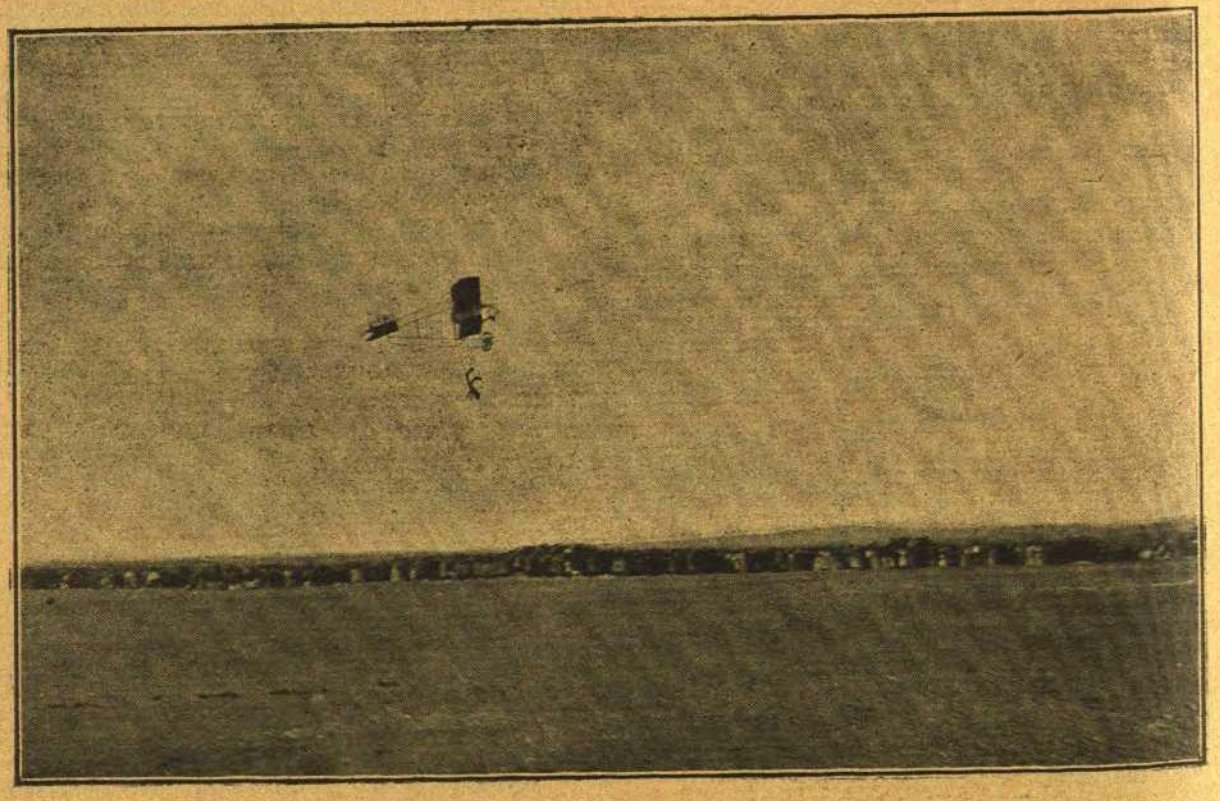
—Quin és el moble que representa els països estrangers a les cases particulars?

—La cònsola, perque és la senyora del cònsol.

NOTES DE LA GUERRA

El emperador de Islandia ensayando su entrada triunfal en París, con la cooperación del «Niu Guerrer» y de la «Lliga Vegetariana». El estreno será aplazado por indisposición del maestro de ceremonias.

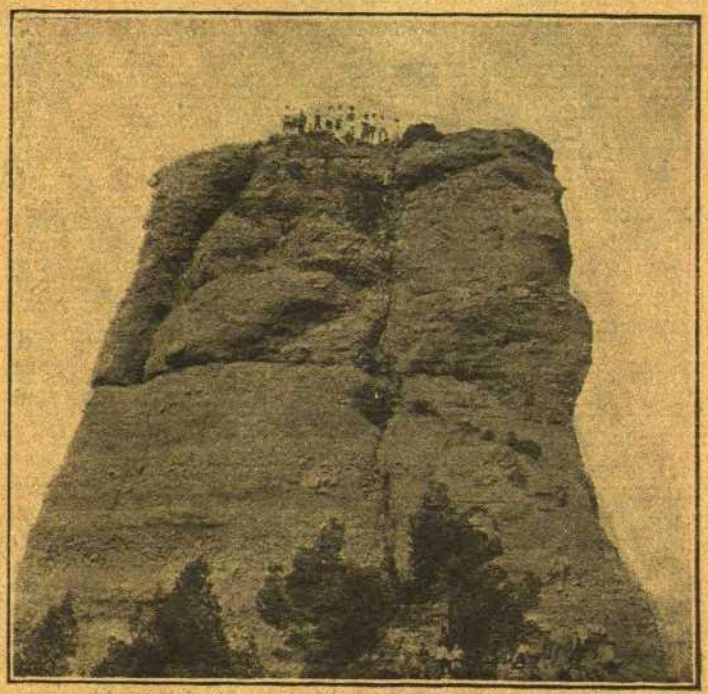
Accidente ocurrido a nuestro corresponsal, quien cayó desde más de 2,700 kms. de altura sobre un campo de habas. No sufrió otro percance que la rotura de una insignificante costilla.

Los «dreadnoughts» de pesca (último modelo) adquiridos por una potencia beligerante ante la probable y pavorosa escasez de sardinas. Al fondo, Montjuich señalando barco de Mallorca.

Una víctima de la guerra en la plaza de Moscou. El general Khanguelo camino del hule.

L'Estart Dançaire de Hamburgo presenciando un sanguinolento combate en el «Caballo Bernardo», después de una *costellada*. A lo lejos se oye un gran cañoneo.

EN BOLADERES

El fer d'alcalde no és cosa tan fàcil com sembla. Hi haura persona que tindrà grans disposicions pel comerç, l'industria o per apendre l'esperanto, i si el col·loquen an aquell sillò fa figa amb la més gran de les facilitats. Es necessita, ademés d'una dosis de paciencia més gran que l'edat d'en Torner, un cert tipu, aixís, elegantot, i sobre tot tenir molts... arguments per a estar-s'hi, doncs és cosa sabuda que avui, tal com està aquell tinglado, no hi ha res a fer com no sigui arreplegar disgustos per una bona temporada.

De paciencia, el nostre actual batlle en té per a donar i vendre. Jo no sé de cert si ésp aciencia o «tant se me'n fum», mes lo cert és que no s'hi preocupa i que'ls regidors que volen que se'n torni a caseta (que si no són tots pocs se'n hi falta) s'han de contentar amb les ganes i fer càlculs pel pervindre.

¿Qué'ls blancs li diuen cul d'olla? Ell diu que «bueno». Que li fan una traveta amb el sant propòsit de fer-lo anar de costelles? Ell s'aparta, i... «demà m'afaitaràs». Ell és alcalde de R. O. i no surt d'aquí, amb la conseqüent desesperació den Pich, que sols pot arreplegar la vara de l'abundancia quan el nostre home va a Madrid a encaixar amb en Dato (que és la seva debilitat) o, com are, passa una temporada a fòra per a amagar l'enrabiada d'allò dels municipals.

En els séus viatges a Madrid el nostre batlle no hi té pas la mà trencada. Per are no n'ha encertat cap. Torna carregat de promeses, i està clar, els de aquí, que no són pagesos encare que'l facin, li diuen que «apa, buenas!» Això an el pobre Boladeres el té desesperat i no se'n sab avenir de que essent carn i ungla amb en Dato, amb qui es diuen de tu i més d'un cop ha jogat la manilla, no li donguin tot lo que demana, que no és pas massa, i que'l facin tornar amb la cua entre cames, com un Pich qualsevol que rodés de ministeri en ministeri.

L'últim viatge ha sigut una ensarronada. Mentres ell feia col·lecció de bones paraules ministerials, aquí es feia el gran estropici, declarant vacants i nomenant «gures» sense recordar-se d'ell. Això li ha arribat al cor, i estic segur que si no fos pel puntillo ja haurí engegat la vara a dida.

Parlava de l'elegancia den Bola, i no me'n desdic. Per a ser batlle s'ha de tenir tipu, doncs calculin vostès l'efecte que faría en Minguella enlairat an aquest càrrec. En Boladeres, amb el séu pèl blanc de gran gala, la barba partida, les ulleres d'or, alt i arrogant i parlant aquell castellà del Clot que me'n gasta perque fa més fi, resulta als ulls dels forasters un batlle d'alçada, i és per a la «Atracció» un motiu d'orgull i de reclam, que deuría posar-se als cartells amb lletres grosses.

No fa discursos. Es agrícol, en el bon sentit de la paraula. L'altre cop que va passar per aquell casal va publicar 200 bandos. Aquest cop encare no hi ha arribat. D'allò dels taulons, se'n va sortir bé malgrat les menaces que li feien. Té un secretari poeta, tant divertit com ell. Es seri i tivat, i no regala purus. En fi, que és un gran batlle, i que'l dia que plegui... ningú el trobarà a faltar.

Els imitadors del PAPITU

FINS are una pila de periòdics satírics havíen fet tots els papers de l'auca per imitar a l'inimitable PAPITU i cap d'ells ho havía pogut conseguir ni de lluny. Quan aquestes publicacions de la broma i la barrila, convençudes de que ningú'ns pot imitar, han deixat corre tota tentativa, els periòdics de la major serietat ens imiten, i... patapluml, de cop i volta ho fan més bé que'l celebèrrim PAPITU.

Si se'n volen convence, llegeixin les declaracions del nostre simpàtic confrare *Las Noticias*, on hi trobaràn l'afirmació de la nostra imitació:

«Bueno es hojear las revistas ilustradas—diu—para averiguar como, por ejemplo, una calle de Mesina después de los terremotos, puede convertirse en una calle de Lieja arrasada por los alemanes, o bien como la fotografía de un paisaje holandés, puede aparecer convertida gracias a la superposición de unos soldados y un cañón, en una terrible escena de exterminio.»

Què'ls hi sembla? Vostès se pensaven que només era el PAPITU el que dava un carrer de la Reforma per un carrer de Lovaina. Lo vaines que eren els que s'havíen pensat, no que era un carrer de Lovaina, perque no creiem ningú tan vaina per a creure-ho, sinó que era

un carrer de la Reforma! Ni la Reforma ni la ciutat belga.

Qui ho havía de dir que lo que no han pogut fer els periòdics satírics trencant-se la closca, ho havíen de conseguir sense cap esforç els periòdics serios e il·lustrats, en tots el sentits de la paraula il·lustrat?

Res, la guerra fa miracles, i lo més notable es que en temps de guerra com en temps de pau, el PAPITU és el que treu la moda.

Les apariencies, enganyen

EN Ribot mai me callava amb que anés a visitar la seva fabriqueta de tintes; no vaig tenir més remei que compraure'l.

Passant per les seccions on se produeixen les diverses calitats de tinta, el meu amic anava explicant-me tècnicament el còm i el què de la fabricació dels varis sucs per a escriure:

—Veus, aquest jove, que és l'obrer més aixut de paraules que tinc a casa, fa les tintes comunicatives.

. . . . . .

—Aqueix home de mitja edat que està pàlid com un Crist, elabora les tintes escarlata.

. . . . . .

—Aquest altre, d'edat madura, fa la tinta verda.

I aixís successivament me posava al corrent de tot, quan vaig adonar-me d'un minyó geperut, borni, orellut i amb peus de *pinya*, que feinejava amb molt dalit; en Ribot, comprenent que m'havía corprès la visió d'aquell infeliç obrer, s'apressà a satisfer la meva curiositat, dient-me:

—Aquí on el veus, aquest vailet, que *ademés* té un geni més punxagut que les pues d'un eriçó, és un veritable trumfo fent la tinta simpàtica.

—N'estàs segur, de lo que dius?—vaig objectar admirat.

—Ho sé de bona tinta!—replicà en Ribot, clavantse a riure.

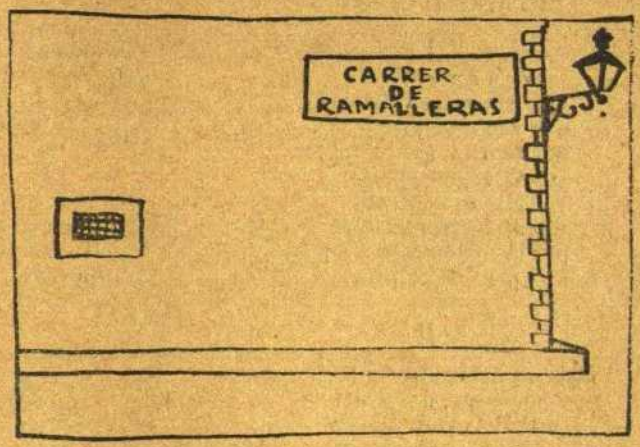

La Pastora Imperi i el kàiser

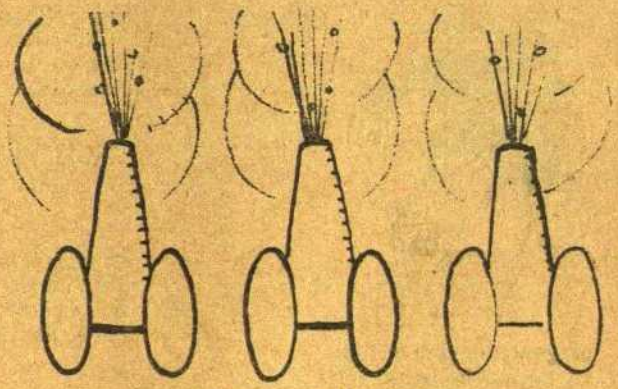
LA Pastora Imperi i el quefe de l'imperi alemany a primera vista no tenen res que veure; però aquesta Pastora que val un imperi, balla amb tant imperi que'l quefe de l'imperi alemany i el seu estat major, si la vegessin ballar amb aquell aire de domini i de força, potser els hi faría baixar l'orgull.

Aquesta és la teoría que sostenía un senyor l'altre dia en el teatre, vegent ballar a la Imperi, i una senyora que l'acompanyava, al sentir això de que els hi faría baixar l'orgull, ho va veure tant clar que no va poguer menys que dir:

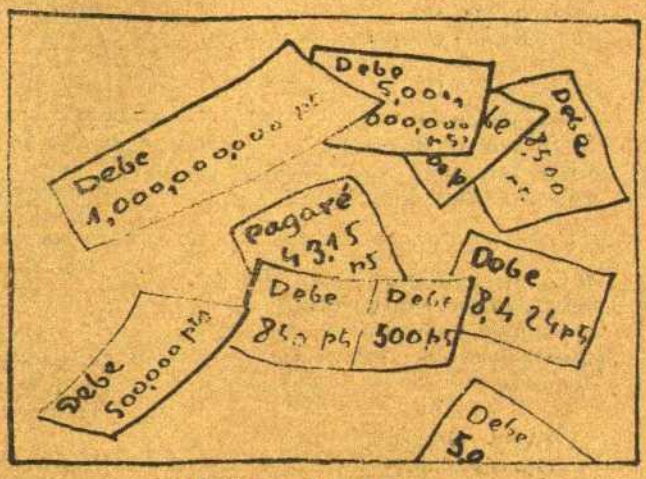
—Ja ho crec que'ls hi faría baixar!

Vista general de Thorn — Carrer de Ramalleras a mà esquerra

Bombardeig de Lo Vaina.

Berlin invadit pels anglesos.

CARNET DEL "PAPITU"

HIMNE D'EUROPA

I

¡Viva Europa!
Que vivan los valientes
que van a pelear
por tierra y por los aires
igual que por el mar;
y si ello es necesario,
sabrán luchar también
por la región etérea y ¡olé!
pero de chipén.

II

Baixant del cantó del Rin
una noia, una noia,
baixant del cantó del Rin
una noia amb el kromprinz.
Pregunteu-li còm se diu:
La Lorena, La Lorena;

pregunteu-li còm se diu:
La Lorena ha fet un riu.

III

Tengo un niño chiquitín
que se llama Nicolás
y si lo quieres ver
vete a Rusia y lo verás.

IV

Jo te l'encendré
el Bosque de Bolonia,
jo te l'encendré
monsieur de Poincaré.

V

Al Càucaso, minyons,
a matar russos, a matar russos!
Al Càucaso, minyons,
a matar russos amb canons!

VI

«Adiós, Granada,
Granada mía.»
(Això diu, quan despara,
l'artillería.)

VII

A l'arma, a l'arma, lerrouxistes!
perque en Lerroux aixís ho vol;
i assegura que si no fem guerra
es molt fàcil que fem un bunyol.
A l'arma, radical!
La guerra es un consol,
i ser neutral
fa molt mussol.
Anem al gran guinyol,
al gran guinyol universal
que és la funció continental!

VIII

Que garrotán,
que garrotín;
pronto entraremos
en Berlín.
Qué te quieres apostar,
qué nos vamos a apostar
que nos dicen los germanos:
«Un altre dia, germà!»

IX

Que si Riego murió peleando
y Espartero *matando* murió,
yo también moriré, si Dios quiere,
defendiendo la conflagración.

X

Alirón! alirón! alirón!
pim! pam! pum! pom!

XI

Alemania, nació gran,
qui t'ha vist tan rica i plena!
Ara és hora, ciutadans,
ara és hora d'anà al Sena.

Bon cop de Krup!
Bon cop de Krup,
defensors de la terra!
Bon cop de Krup!

XII

Tururut!
Qui gemega ja ha rebut.
Qui juga a dar pinyols?
Qui juga a dar pinyols?
Tres, sis, nou!
Després d'entrà a París,
ens mudarem de pis
i anirem a Moscou.

XIII

Ruge el cosaco,
baila el inglés;

si gust vols dar-me,
fes-me el francès.

XIV

¡Gloria a las ciencias,
gloria a las artes
que hoy adelantan
para matarse!
¡Viva la Pepa!
¡Viva el PAPITU!
que hacen la *guerra*
a todo bicho.

XV

Si es veritat que vas calent
perque un rus t'ha dat batuça,
pren un nap i ves de russa
i deixa dir a la gent.
Si vas calent!

XVI

Yo soy feliz con la gente guerrera,
con esa gente que sabe matar,
con esos hombres que incendian ciuda-
y mi Falqués puede el fuego apagar. [des
Nada me importan esos pobres diablos
que ahora mantienen su neutralidad,
pues si me empeño les meto en un lío
y la van a adiñar.
Así cada ulano
lucha dichoso y ufano
con el fusil en la mano
defendiendo su nación.
Así cada ulano
lucha feroz e inhumano
aunque le den por el... llano
algún mogicón.

XVII

Rataplam!
anem tots cap a la guerra;
rataplam!
que de lluita tenim fam,
rataplam!
Per lo que hi fem a la terra
rataplam!
si ens morim, no ve d'un pam.

Els primers combats

Sembla que ja hi tornem a ésser. Les tropes deportives estàn movilitzant, i cadascú s'incorpora a tota pressa al séu còs respectiu. Els camps de maniobres tornen a ésser teatre de coses més o menys ben fetes, i l'incommensurable gremi de badocs apassionats ja sab de nou on passar la estona i deixar anar aquell seguit de pirops amagatzemats en tot l'istiu. Com sempre, l'infanteria futbolera és la que trasca més. L'«Espanya» (i això que deien que era neutral), va fer un simulacre que per no estar ensajat va sortir bastant a l'hora. Fins va inaugurar una bandera, per a no ser menys que la botiga del davant. Va haver-hi xim-xim, i en Purcalla i en Maristany varen «descobrir» una cosa nova, una lluita que'n diuen jiu-jitsu, i que sembla un geroglífic d'extremitats. Una verdadera «purcallia».

Després, «los niños rojos» varen entretenir-se guanyant a uns frescales madrilenys que varen fer el viatget de costum. Com a fer-ho, no és que ho facin malament, i d'ells fins n'hi ha algún que podría cotitzar-se en el nostre mercat, mes es veu que a Madrid hi había «corrides» i això va fer que vingués algún «tercer team» en lloc de les eminencies anonciades.

Res: que'ls de casa, amb allò de la «famosa acometida» van fer-ne 2 i tant trempats. Ah! Els Armets, que vénen a ser una mena de Coros de Clavé del foot-ball, doncs per tot se fiquen, es varen repartir entre'ls dos teams. Apa, homes, decidiu-vos.

Dels d'allà dalt el porter, en Carcer, l'autor de les «Carceleras», va ser el trumfo. Dels d'aquí, en Baró si no fos tant manso. Es veu que és un «sant baró».

Els de la rodada (vulgo cicleros) varen fer «manobres» al Parque, per compte dels del «Sport Ciclista Català». Es varen entretenir els aprenents en dar voltes i va guanyar el que va saber-ne més. Com que's diu Salomón! Molta gent i poques trompades.

I per fi, els de la marina també varen preparar-se per lo que pogués venir. Tres canots cuiraçats varen fer-s'ho a cops de rem, i la «Desengaño» va dar un ídem a la «Victoria» que no se'n va endur la ídem.

Això és tot, per ara. Com que per aquesta campanya s'anuncien combats sensacionals, ja estarem al tanto, i si convé potser fins enviarem al lloc de les operacions a «un distinguido cronista».

I doncs, què's creien?

TEATRES

NOVETATS.—*Maruxa.—Egloga lírica den Frutos i den Vives.*—Si nosaltres diguéssim lo que ha dit tothom, no faríem més que fer l'*eco*. I això dels *ecos*, ja sabem que es cosa de l'amic *Amichatis*, natural de Lleida. Nosaltres, tenim que dir de *Maruxa* altres coses, que allà van. Primera, que en tocant al decorat (i això que l'empresa ha fet corre la plata), lo mateix representa els paisatges del Besòs, que'ls de Chihuahua. Tot, menys Galicia, que era era el lloc on forçosament té que passar l'*égloga* (que tampoc sabem per què en diuen *égloga*). Amb dir-ne sarsuela o òpera amb música de sarsuela, estava tot ben dit. Nosaltres aconsellaríem que se substituís aquell sol del primer acte per un altre sol... Que'n facin un altre a l'orquestra, que no vindrà d'un. Ademés, la pluja que's projecta en les roques del fons (segón acte), recorda les mostres de les robes que fan a Sabadell per a pantalons a llistes. Ah! i els llamps mai, però lo que se'n diu mai, han fet ànguls! Per lo demés, res tenim que dir en tocant a pintura. En *Vives*, és innegable que ha triomfat del públic. Fins el Governador ho ha reconegut. Nosaltres creiem que'n *Vives* farà encara molt més que *Maruxa*. Volem dir que tornarà pel camí de *Don Lucas del Cigarral*, que és canyella fina. De la musica de *Maruxa*, ens quedaríem amb la romadça del barítono del segón acte, que sembla clàssic, i amb el coro, que també sembla popular. I si no ho són ni una ni l'altre, millor per en *Vives*, que és l'amo de la traça i del surgir amb solta, cosa que no tenen ni tindràn en sa vida la processó que formen *Lleó, Calleja, Penella, Barrera, Luna* i demés nyigos francament insoportables. Parlant de l'interpretació, som del parer que millor li hauría anat a la *Beloré* fer de protagonista que a la *Lluró*. Papers canviats i execució perfecte. El qui està sense faltar-li res, ss en *Banquells*. Els demés ajuden. *Maruxa*, dóna diners. Preferim que'ls dongui en *Vives*, que una revista d'aquelles que fan amb vistes al Riff en *Moncayo, Perrín, Palacios* i altres calamitats nacionals.

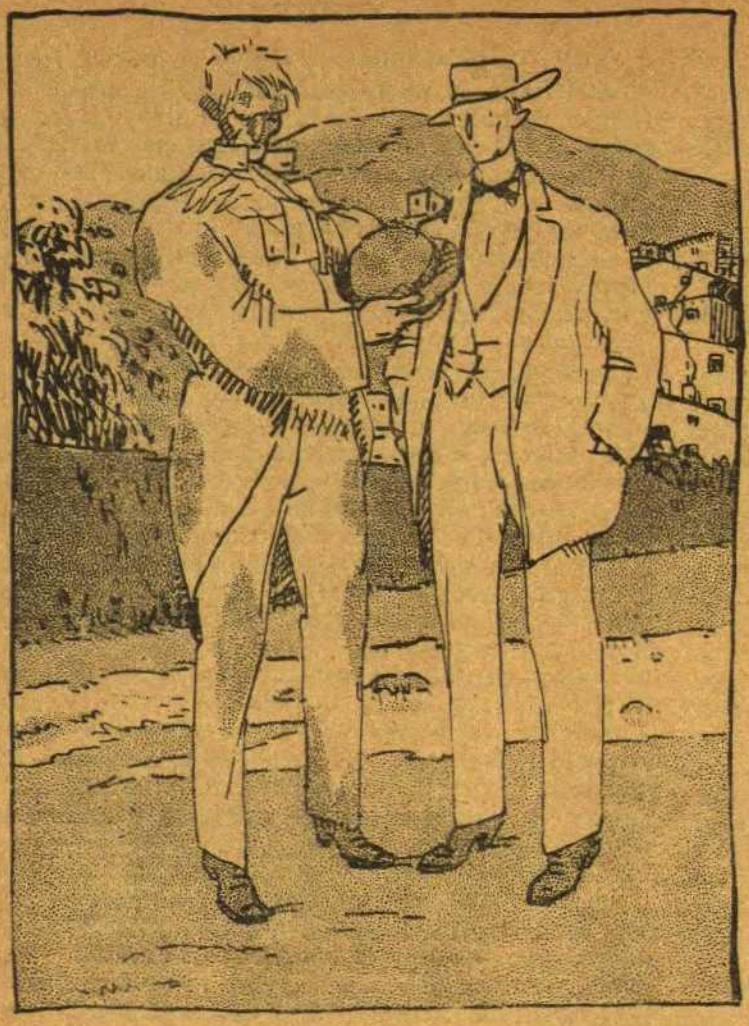
TIVOLI.—*Robledillo.*—Si aquest alambrista hagués nascut polític, poden ben bé creure que l'equilibri europeu no hauría trontollat. Nosaltres admirem l'art den *Robledillo*, però la veritat, no li tenim enveja. En tocant a equilibris, si en *Robledillo* sapigués quins uns de tant magnífics ne fem, nosaltres, per a arribar a fi de mes!...

NUEVO.— *El Tirano.—Molière en género chico.* I després direm que som amics dels francesos?... An aquest pàs, ja estem veient que en *García Alvarez* arreglarà a l'escena l'*Hamlet* amb musica den *Calleja*. Hi ha una originalitat que fa por.

APOLO.—*La Calumniada.*—Llàgrimes, sang i fetge servit a gust dels parroquians de la casa.

SORIANO —Si volen veure an en *Ricardo Güell* tenen que anar a veure'l al *Suri*. Si volen veure un vodevil, veuràn còm desfilen per l'escena un banyut, una sicalíptica i un piltre triomfant. Són les escenes noves de la revista.

IMPERIO.—La revista del senyor Arqués. Déu l'hagi ben bé perdonada, que nosaltres no podem pas perdonar-li!

—Que t'has fet mal, caient?
—No.
—Què tens a la cara?
—Llot.

Motius d'Arenys de Mar

A cal Peret Treseta, a cal Mamaire, a cala Salta Tanxes, a cal Aixeca Camises, a cala Mig-ull, a cal Bigoti Bufó, a cala Pantorrilluda, a cales Peludes, a cal Xeringa, a cal Cotorra, a cal Mal-casat, a cal Municipalet, a cala Llamp d'Istiu, a cal Noi Tendre, a cala Canela, a cal Sant Pare, a cal Governador, a cala Reina, a cal Bisbe, a cal Bacineta, a cal Cametes, a cala Parpussa, a cal Baixina, a cal Mabra, a cal Pixa-bujoles, a cal Pitja-llebres, a cal Giragot, a cal Llonguet, a cal Insurrecto, a cal Xic, a cal Marraco, a cal Pell, a cal Patata, a cal Mitja, a cal Mutxas, a cal Senat, a cal Pere del Burro, a cal Caragol, a cal Xincarrilla, a cal Pepet del Cu..., la Cul-gros, a cala Xó, a cal Set-ermilles, a cal Trapet, a cal Sis-dits, a cal Tempeli, a can Mosca, a cal Creus i Medalles, a cala Mascota, a cal Pa-Vi-i-Sucre, a can Gatets, a cala Trepitxueles, a cal Bruixa, a cal Bona-vida, a cal Dimoni Gros, a cala Sapenca, a cal Cagarina, a cal Cagón, a cal Llevadora, a cal Mata-porcs, a cal Bort, a cal Manco, a cala Ratada, a cal Garrotejat, a cal Sabre, a cal Nineta, a cal Petus, a cala Pela-i-dèu, a cal Sarot, a cal Babre, a cal Patxatxa, a cal Nares, a cal Samalots, a cal Xaxo, a cal Puions, a cal Botxaques, a cal Colomari, a cal Faroleta, a cal Carbassetes, a cal Pobret-de-mi, a cal Diga, Gainen, Mitjabota, Pruna, Mata-homes, Pata-cega, Cigronero, Bargueta, Paperina, Manel Xerraire, Caracoles, a cal Trenta-arrobes, a cal Set-rals, a can Lleganya.

Motius de Canet de Mar

Noms de besties: A cal Pato, a cal Aureneta, a can Rata, a can Peix, a can Mustela, a can Gallina, a cal Gallo, a cal Pardal, a cal Passarell, a can Beia, a cal Leòn, a cal Cucut, a cal Ganso, a can Cuques, a cal Oriol, a can Perdius, a can Badó de l'Os, a can Pere dels Gats, a can Pere Xerraire, a can Badó Cuques, a cal Burot Gros, a cal Doctor Andreu Gira-llops (aquest és un subjecte que passant per un camí desert li va sortir un llop, i aixís que l'embesteix per a mossegar-lo, va ficar-li el braç dintre la boca, i va girar-lo del revés; al fill den Gira llops li diuen l'advocat Panarra, perque també és un sabi fantasiós com el séu pare.

Are vénen els motius més hermosos:

A cal Noi Maco, a cal Hermós, a cal Bufó, a cal Xulo.

Altres que no son tan hermosos, però que poden anar:

A can Merda Bullida, a can Pere Mama, a can Llepa-crestes, a can Caga-anissos, a can Cagallons-i-aigua, a cal Cervell d'Aigua, a can Grata-panxes, a can Repetesca, a can Pitxa conilles, a can Pixa-cantis, a can Tova, a can Mal-ànima, a cal Raio, a cal Ninot, a can Bartomeu Merdes, a can Pau Femella, a can Pelada, a can Patatetes, a cal Monaguillo, a cal Sagristà, a cal Frare, a cal Bisbe, a cal Ermità, a can Sant Pere, a can Santos, a cal Cul-cremat, a can Mistos-cordons, a can Fil-i-ble, a cal Dimoni, a cal Pepet de les Olors, a cal Afarta pobres, a cal Paranyde Mosques, a cal Rovellat, a cal Sogre, a cal Gendre, a cal Balla-dolç, a can Busca, a can Poca-gana, a can Cindries, a can Badó Trist, a can Blanc, a cal Negre, a cal Groc, a can Roig, a can Trampa, a can Talla-ermilles, a can Titi-mare, a cal Morros Grossos, a can Pau Cagarro, a can Tomás de les Ombres, a cal Català, a cal Castellà, a cal Francès, a cal Alemany, a cal Noi de Madrid, a cal Angel Fart, a cal Sórt, a cal Coix, a can Rosaris, a can Toribio, a can Tres Pams, a can Tontolín, a cal Rei, a cal Conde, a can Salmerón, a can Vibo, a can Barbes Tristes, a can Mitja Pela, a can Mariano Ceba, a can Martí Ploraire, a can Riem, a can Faves, a can Garrofa, a cal Ample, a can Bestietes, i un club que'n diuen «La Granota», compost per tipus que cedeixen el cendré.

Motius del personal de la fàbrica de Jover i Serra:

NUMERO VINENT
MOTIUS DE LA CIUTAT DE CERVERA
ANTIGA UNIVERSITAT DE CATALUNYA

el Tau, en Tirana, el Nano, en Salmerón, en Cerilla, en Pirros, en Cap-sense-dents, en Set-Ciencies, en Ventrepigat, en Verruga, en Joan Semalça, en Pere Xerraire, en Cisó, en Gilla, l'Insurrecto, el Nas d'Escàndol, la Peste, en Paixana, en Bacina, el Punyero, en Tova, en Mustela, en Perusa, en Toribio, el Raio, en Nyanye, en Macarrons, en Calces, en Margets, i dues dònes que a l'una li diuen la Santa Cansancio i a l'altra la Gorda.

Molts homes la tenen llarga
i d'altres la tenen curta;
i si uns la tenen neta
els altres la tenen bruta.

(*Solució al número vinent.*)

Solució del número passat:
EL CANÓ

CASTELLANADES

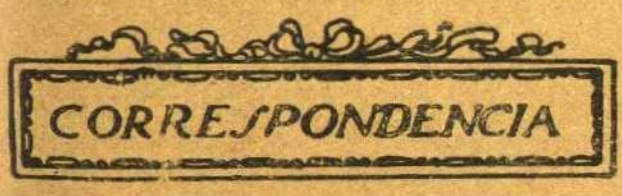
Parió ese perro pino tal a clase sada pelos sin pedro altos.

La traducció al número vinent

Traducció del número passat:

Las trueno paso del perro y acero han a mancha membrana fuerte de ir pared.

LAS TROPAS DEL KAISER HAN ATACAT EL FORT DE NAMUR.

Sportman: Està ben escrit, però resultaría de poc interés per l'immensa majoría dels nostres immensos llegidors. Enviï algún altre treballet i procuri que acabi en punta.—*Un llegidor del* PAPITU *fill de Gelida:* Rebuts els 69 motius d'aquesta pintoresca població que té els forasters a dojo i l'aigua per rentar-se també a dojo. Els publicarem més endavant. Saludi al senyor Arcalde i a les noies de l'hostal, sobre tot a aquella que és aficionada a la pintura.—*Octavio Chona:* Seràn publicats.—*Magi Carme:* Lo que'ns envía està molt bé, i li publicarem tot, en obsequi a vostè i als nostres benvolguts llegidors.—*El president de l'entitat l'Ullera:* Els publicarem i també ne publicarem d'altres que tenim en cartera, entre els bitllets de banc.—*Un Reusenc:* Ojo amb els alemanys, no val a badar, perque son els amos d'Europa i el PAPITU aviat s'haurà de publicar amb el títol de *Der Papitu.*—*Joan Trullàs:* No deixarem d'aprofitar algunes de les idees contingudes en lo que'ns envía.—*Pitus:* Li aprofitarem quatre coses.—*Un que'ls tenen bufons:* Ho entreguem a l'encarregat de la telegrafía, per la seva immediata publicació.—*En Doba de la Blusa:* Rebuts els motius de La Junquera. El motiu de no haver-li publicat els motius de Roses, obeeix a que els anem publicant per l'ordre que creiem més del cas. Tant els de Roses com els de La Junquera, seràn publicats.—*Sada Dulaxi:* Mirarem de treure'n tot el partit que podrem. No val a confondre el partit que'n treurem amb els partits polítics i els partits que devegades surten a les noies.—*Un tramontanenc:* Estic més que segur de que vostè ens envía el treball, sense recordar-se de que ja'l vàrem publicar.—*M. M. Pi i Xas S. en C. de Vilasar de Mar:* Es una cansó una mica masa manosejada.—*Pelli-culero:* Treballi menys i procuri fer dibuixos de pes per exposicions, perque vostè té condicions per fer-ho.—*F. G. R.:* Ja sab que el PAPITU, respecte a la pregunta que vostè fa, va publicar un xisto que deia: — Què's portarà l'any vinent? Quina moda vindrà la temporada que s'acosta?—i responía l'altre:—Se portarà el gènero de batalla.—*Pi Sa Llarga:* Li aprofitarem lo bo millor.

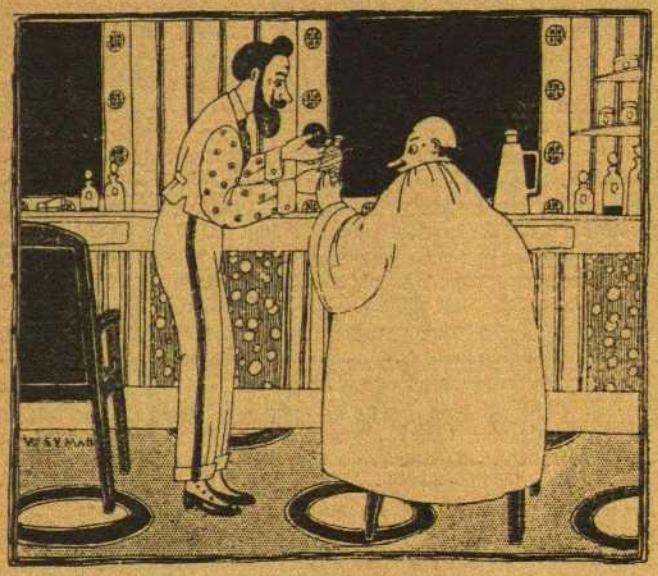
Maló Aras: Li publicarem tot una mica arreglat, menys lo de l'ullera perque no té arreglo i es una cosa massa reventada.—*M. Amador del Pi Iris:* No ho trobem del tot nou, malgrat la *sombra* amb que està escrit.—*Pastetes:* Mirarem d'extreure'n alguna cosa que faci partir de riure.—*Pitus:* Vostè sí que a força de suar tinta ha arribat a ser un bon escriptor. Lo que'ns envía li publicarem, l'un al número, i l'altre al Calen-Dari.—*Uns que'ls tenen bufons:* Rebuts els motius de Sant Feliu de Codinas, que seràn publicats més endevant.—*J. G.:* Rebuts els motius de Pallejà, poble de la nova linia del N. E. E. Tindrem el gust de publicar-los perque sabem que en aquesta població el PAPITU fa forrolla.—*Ka Pat 2:* Vostè té condicions, i si no li publiquem el que are ens envía, no vol dir que no li publiquem els que'ns enviï més endevant.—*Dos aurenetes del Tívoli:* Els motius que vostès ens van enviar molt fàcil, molt fàcil, que'ls hi publiquem més endevant, si creiem que amb ells no podem ofendre a ningú.—*Garrero afamat d'Africa:* Li publicarem les dugues endevinalles, que son molt populars.—*Papitu Datu Papitu:* Què s'embolica vostè de l'actual senyor Rector de Sant Celoni? Nosaltres, en la nostra correspondencia parlàvem del cèlebre rector de l'antiga cansó que diu:

El rector de Sant Celoni
te una f... com el puny, etz., etz.

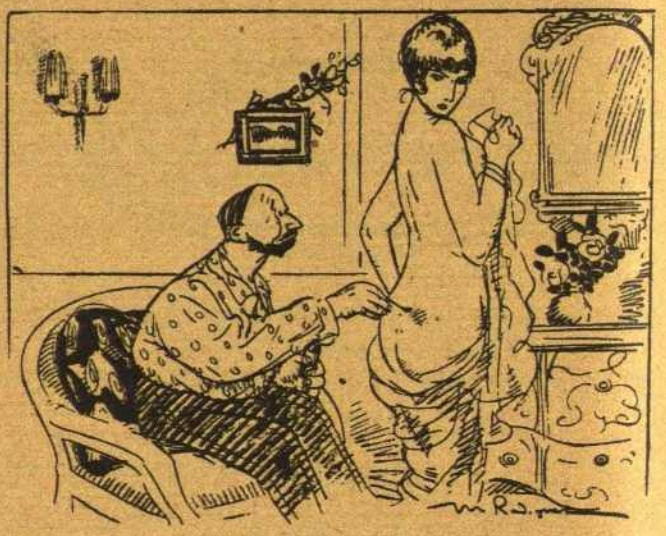
Sembla mentida que vostè sent veí de Sant Celoni no l'hagi cantada mil vegades. Consti, doncs, que no'ns referíem ni de lluny ni d'aprop a l'actual senyor Rector d'aquesta vila, persona dignísima i mereixedora de tots els nostres respectes. Amb això, faci el favor de fer constar aquesta aclaració, i saludi al senyor Rector de part nostre, el qual tenim l'honor de conèixer des de un dia en que vàrem visitar l'iglesia d'aquesta vila i ell ens la va ensenyar.—*J. Hom:* Vagi dibuixant i treballant, que arribarà a veure els seus dibuixos reproduits en el PAPITU.—*Sielk Nielk:* N'hi guardarem un que sortirà a l'almanac de la temporada de banys de l'any vinent.—*Havas i Havones:* L'aprofitarem amb molt gust del públic i de vostè.—*D. Josep Mora Salles:* Me vol creure a mi? No s'hi amoini: Vostè és una persona respectable, i ningú s'atrevirà a posar en dubte la seva honorabilitat, i el que li posi, és que no té el seny complet.

Imp. J. Horta.-Barcelona

L'HUMOR ESTRANGER

—Mestre, teniu les mans molt brutes!
—Es que encara no he donat cap fricció, avui.

—Ves amb compte! No'm podré posar el vestit de ball si'm poses l'iode tan amunt.

—Però, còm ha sigut això, desgraciada? Jo, a la teva edat, encare no sabía quin era el meu sexe.

—María, quan acabi farà el favor de venir al meu despatx.
—Sí, Ramón.

Col·lec-ció PAPITU, any 1909 (1.er any) Preu: 7 ptes.

" " " 1910. . . . " 6 "

" " " 1911. . . . " 6 "

" " " 1912. . . . " 6 "

" " " 1913. . . . " 6 "

Encuadernació i tapes, per any, . . . " 3 "

LADILLAS (cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes,

LES INJECCIONS I LAVATGES

en els fluixos recents, generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicacions. El sándalo i l'arheol esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben, puix deixant de pendre'ls surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se torni a pendre'ls mateixos arheol i sándalo i s'esmortueix altra volta; se deixen de pendre i ve altra vegada i sempre aixis, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors mol forts.

Amb les antigues especialitats Paradell res d'això succeeix, i en pocs dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüencies, gastant relativament poc, lo que está provat fins l'evidencia per vintisis anys d'exit.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (carrer Nou)

DR. SERRALLACH Especialista en les malaltíes dels ronyons i de les vies urinaries
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12
Consulta econòmica : De 7 a 9.—Jovellanos, 9

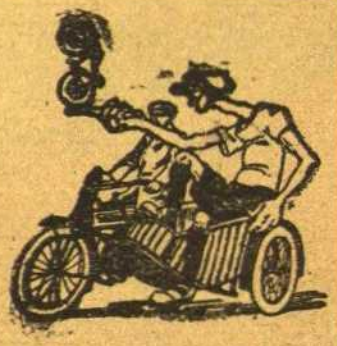
CICLES
PATINS
JERSEIS

SANROMA

PILOTES de FOOTBALL y TENNIS y tota classe d'articles de

SPORT MOTOCICLETES Y SIDDE CARS **SUN**

A. SANROMÁ - Balmes, 62 - Teléfono 1445 - BARCELONA

Dr. M. CAMPS

VIES URINARIES
SÍFILIS - MATRIU
Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

CONSULTA PARTICULAR:
Ronda Universitat, 14, pral., 1.ª - De 3 a 5

CONSULTA ECONÓMICA:
Fusteria, 2 y 4, 1.er. - (Entre Plaça A. López i Carrer An.pie)
de 12 a 1 i de 7 a 9 nit

—Quin és el paper més segur en temps de guerra?
—El paper higiènic.